

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo

Høring - NOU 2015:14 Bedre beslutningsgrunnlag, bedre styring

Viser til utsendt høringsnotat av 1.12.2015 med referanse 15/5369-. Vedlagt følger våre kommentarer til NOU 2015:14 – Bedre beslutningsgrunnlag, bedre styring.

Vedrørende kapittel 4: Overordnede statlige budsjett- og regnskapsprinsipper

Vi støtter utvalgets tilrådninger.

Samtidig vil vi presisere viktigheten av at det må jobbes videre med hvordan SRS på virksomhetsnivå kan presenteres og sammenstilles som supplerende informasjon overfor departementet. For virksomheter som velger eller blir pålagt å gå over til SRS, vil det være en utfordring å få samsvar mellom intern- og ekstern rapportering. Normalt vil det være slik at når en virksomhet blir fulgt opp etter kontantprinsippet, vil også dette gjenspeile seg i den interne oppfølgingen og rapporteringen. Noe som muliggjør aggregering av avviksforklaringer etter kontantprinsippet videre opp til departementsnivå.

Vedrørende kapittel 5: Informasjon til Stortinget om kostnader og gevinster ved investeringer og reformer

Vi har ingen særskilte kommentarer.

Vedrørende kapittel 6: Skille drift og investering

Vi støtter utvalgets tilrådninger og ønsker å presisere følgende:

Vi mener det er viktig å synliggjøre drift- og forvaltningskostnader sammen med investeringen i beslutningsgrunnlaget og ikke undervurdere disse kostnadene. Det må gå klart frem hva en investering vil medføre av fremtidige drift- og forvaltningskostnader. Dette er også nevnt i utvalgets første strekpunkt under tilrådninger.

Vi støtter også tredje strekpunkt om at ordningen bør utvides til fem år. Dagens ordning med tre år kan i noen tilfeller være for kort tidshorison til å hente ut de nødvendige innsparinger. De første par årene etter en investering, er det ofte merkostnader i en overgangsfase.

Vedrørende kapittel 7: Rasjonell framdrift

Vi har ingen særskilte kommentarer til utvalgets tilrådninger, men ønsker å trekke frem følgende:

Skatteetaten har behov for å modernisere IT-porteføljen for å trygge løpende produksjon, opprettholde endringsevne og redusere vekst i forvaltningskostnader. Etaten har siden 2009 valgt en trinnvis modernisering av systemporteføljen for å redusere den samlede risiko og kunne håndtere utviklingsbehovet. Moderniseringsplanen er utarbeidet med tanke på en gjennomgående forenkling og modernisering av IT-porteføljen. Hvert prosjekt står selvstendig, samtidig inngår de i en helhetlig moderniseringsplan for å oppnå størst nytte og redusert risiko. Moderniseringsplanen realiseres trinnvis gjennom satsningsforslag fremmet av Skatteetaten. Dette fordrer godt samarbeid og god dialog med departementet. På bakgrunn av dette kan vi ikke se at dagens budsjettssystem er til hinder for å gjennomføre moderniseringsplanen, blant annet ved benyttelse av overføringsadgang på investeringsposter, fullmakt til å inngå forpliktelser utover budsjettåret samt bestillingsfullmakt.

Vedrørende kapittel 8: Flerårig budsjettering

Vi støtter utvalgets vurderinger og tilrådninger, forutsatt at de mulighetene som finnes i bevilgningsreglementets § 6 opprettholdes. Skatteetaten benytter seg i dag av disse fullmaktene.

Vedrørende kapittel 9: Virksomhetsregnskap etter statlige regnskapsstandarder (SRS)

Skatteetaten vurderer å ta i bruk SRS. En beslutning er ventet å foreligge i 2016. I den forbindelse har vi gjennomført en kost/nytte analyse som er en del av beslutningsgrunnlaget for om etaten skal ta i bruk SRS.

Fokus i den analysen har vært hva slags merverdi SRS vil gi i form av bedre styringsinformasjon for beslutningstagere i Skatteetaten. Dette er satt opp i mot kostnadene ved en implementering og drift/forvaltning i henhold til SRS-ene.

Foreløpig oppsummering er som følger:

- Nytteverdien av SRS er bedre styringsinformasjon og sammenligningsgrunnlag med andre virksomheter. Det er avgjørende at virksomhetsledelsen oppfatter at styringsinformasjonen som kommer frem fra SRS gir en økt merverdi som forsvarer merutgiftene ved å ta dette i bruk.
- Det bør jobbes videre med hvordan kontantprinsippet og SRS skal henge sammen i virksomhetsstyringen internt og hvordan departementet følger opp underliggende virksomheter.
- Innføring i den enkelte virksomhet bør være basert på en kost/nytte vurdering.

Kommentar til avsnitt 9.6.5 Konsekvenser av å gjøre SRS obligatorisk for alle

I første strekpunkt hevdes det at: "Konsekvensen for selve bilagsføringen er liten."

Vår påstand, basert på innhentet erfaring og avklaringer med DFØ, er at det i så fall forutsetter vesentlig mer automatisert bokføring, både periodisering av innkommende fakturaer og fakturaer som skal inn i anleggsregisteret, enn hva dagens løsninger gir mulighet for. Anleggsregister bør ha bedre funksjonalitet og bedre muligheter for rapportuttak. Påløpte kostnader for mottatte varer og tjenester der faktura ikke er mottatt, må manuelt bokføres i regnskapet, noe som uavhengig av evt forbedret automatisering i fakturabehandlingssystemet er manuelt ekstraarbeid utover bokføring

basert på kontantprinsippet. I tillegg kommer merarbeid i forbindelse med årsavslutning, månedlig avstemming, m.m.

Kommentar til avsnitt 9.6.7 Kostnader

Vi mener kostnadene ved implementering og drift er underestimert. Vi har gjort beregninger på hva dette vil koste Skatteetaten. Ved å ta med interne og eksterne ressurser har vi estimert et implementeringsprosjekt til å koste ca kr 6 mill., og ikke kr 4 mill. som nevnt i NOU-en. Vi har beregnet årlige driftskostnader til mellom tre og fire årsverk som ekstra tidsbruk, og ikke 0,5 årsverk som nevnt i NOU-en.

Vi er i utgangspunktet positive til SRS og vurderer selv om vi skal innføre SRS. En obligatorisk innføring av SRS bør forutsette en bedre sammenstilling mellom de to ulike prinsippene; kontantprinsippet og et periodisert regnskapsprinsipp i henhold til SRS. Dette er spesielt viktig for større virksomheter. Små virksomheter med små transaksjonsvolum kan antagelig enklere se sammenhenger og holde oversikt på begge prinsippene parallelt. Dersom SRS innføres som obligatorisk for alle i tillegg til kontaktprinsippet, bør det være mulighet for å søke unntak. Men det bør være tydelige krav/kriterier for hvem som kan søke unntak. For eksempel kan dette være størrelse på virksomhet eller virksomhetens egenart. Hvis for mange virksomheter får innvilget unntak, vil det redusere nytten ved sammenligning eller aggregering.

Videre mener vi at virksomheter som tar i bruk SRS, bør ha tålmodighet internt, og også tillates en overgangsfase med hensyn til å få nytteeffekter. Det vil nok være en modningsprosess i virksomhetene å opparbeide bedre styringsgrunnlag supplert med styringsinformasjon fra SRS. Etter vår vurdering vil nytten av å ta i bruk SRS ha en trinnsvis utvikling og det er det viktig at virksomheten og overordnet myndighet er klar over.

Ved eventuelle spørsmål er det bare å ta kontakt med Tone Th. Nordfjord eller Jan-Ove Otten på e-post, hhv tone.nordfjord@skatteetaten.no eller jan.otten@skatteetaten.no.

Vennligst oppgi vår referanse ved henvendelser i saken.

Med hilsen

Trine Louise Dahlen
avdelingsdirektør
Virksomhetsstab
Skattedirektoratet

Jan-Ove Otten

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevne signaturer